

A ZöldDió környezetbarát közlekedési szokásai

Nagycsaládosként nagyon nehéz lemondani az autó luxusáról, kivált egy olyan városban, mint Dunakeszi. A terület nem nagy, így a kerékpáros közlekedés, tömegközlekedés akár jó opció is lehetne, azonban az időtényező miatt mégis luxussá válik.

A kerékpáros közlekedés az autókkal túlterhelt utakon és budapesti közlekedési morállal bíró autósok között sokszor életveszélyes, kevés a kerékpár út, azok egy-két kivétellel nyitottak, vagy max. sárga szaggatott vonallal felfestettek.

A vonatközlekedés elvileg jó, félóránként járnak a vonatok. De gyakran késnek, kimaradnak járatok, babakocsival nehezen megközelíthetőek a vágányok, nincsenek fedett, szélvédett várakozóhelyek.

A buszközlekedés ugyan ingyenes, azonban egy órás menetidejű körjáratok vannak, melyek nem is érintik a város összes részét, esetleg a körzetes iskolát csak a kör túlsó végén, az óvoda meg egész máshol van. (A mentrend itt megtekinthető:

http://www.dunakeszi.hu/buszmenetrend/Helyi_hetkoznap_i_autobuszmenetrend_A4.pdf)

Nehézség az is, hogy a munkahelyek Budapesten vannak, a gyerekekért pedig oda kell érní, különórára vinni őket, természetesen közel egyidőben, ez igen komoly logisztikát jelent.

Hogy oldjuk ez meg mi?

Bemutatunk számos jó példát a résztvevő családokból, melyekkel másoknak és egymásnak is tudunk és tudunk ötletet adni a versenyfeladat megvalósítása során.

A **Bozsó család** telekocsizik, mégpedig egy 7 személyes autóval. Egy másik családdal összefogva elosztották a 8 km-re levő iskola és az 5 km-re levő óvoda közötti utakat, egyik család viszi az óvisokat, a másik az iskolásokat. Más gyerekeknek is segítenek eljutni különórára, hozzák-viszik, ha szükség van rá, a szülőkkel egymást is viszik a közös programokra, szülői értekezletre. Az egymásra várakozás üres óráiban elintézik a bevásárlást, postát, ügyintézését.

Apa végre otthonról dolgozik, a munkahelyén benn töltendő megbeszélős napokat úgy tervezi, hogy a gyerekek szállításával egybeessen.

Ebben a hónapban több alkalommal is sikerült megspórolni autós utakat, és helyette biciklivel menni, sőt, erre rávenni kollégát is!

Nem egyszerű, mert az egyéves néha elalszik a gyerekülésben, nehéz kiszámolni, hogy jól lehessen elindulni, illetve a betegségek miatt is beszűkülnek a lehetőségek. Több gyerekekkel rugalmatlanabb a család.

A Kun-Lakomecz család

A mi munkába járási szokásaink a következők: reggel együtt indulunk dolgozni, Jani kitesz Újpest Székesdülőn, és ő tovább megy a Megyeri útra. És délután hazafelé felvesz ez oda -vissza kb.15 km. A buszköltség többbe kerülne.

Most sajnos közbe jött az idegbecsípődésem, mert egyébként jó időben én már kerékpárral szoktam járni. A körforgalmak egy kicsit félelmetesek, de eddig az autósok még elég figyelmesek, és előzékenyek voltak. Remélem ez így is marad.

Az Illés család

Nem kocsizunk, mivel jelenleg nincs kocsink, és még egy ideig nem is lesz. Ha mindenképpen kocsit szükséges pl. bevásárláshoz, esetleg orvoshoz menetelhez, akkor vagy becsatlakozok valakihez aki épp kocsival megy bevásárolni, vagy megkérem, hogy ha már megy, akkor vásároljon nekem is pár dolgot. Ha nagy szükség van kocsira, akkor kölcsönkérjük a szüleim autóját, de tényleg csak akkor, ha gyalog, biciklivel, vagy tömegközlekedéssel nem tudjuk megoldani.

Mivel ha három vagy több gyerekkel utazunk vonattal, nagyon keveset kell fizetni, számunkra megéri vonatozni is, akár kirándulás, akár Pestre pl. moziba menetel, orvosi kontroll céljából. Mióta Ignácnak nem kell babakocsi, egyszerűbben kivitelezhető a közlekedés.

Gyerekek gyalog járnak suliba, ha épp nincs kilyukadva a bicajuk, akkor biciklivel. Ignáccal reggelente sétálunk az oviba, vagy ő megy futóbiciklivel, én meg kényelmes tempóban sétálok mellette.

A dokumentum tartalma a „Nevezd meg! - Ne add el! – Ne változtasd!” licenc figyelembe vételével használható fel.

A fényképek a ZöldDió energiaközösség tulajdonát képezik - ha szeretné felhasználni őket, kérjük, írjon az info@energiakozossegek.hu címre!

Volt, hogy Gábor időnként sztrájkolt, hogy miért nem megyek érte a suliba kocsival, mivel így hazafelé nehéz a táskája és fáradt, amire az volt a megoldás, hogy cipeltem én a táskáját. Mivel nem lakunk messze sem az iskolától, sem az óvodától (ez lakásvásárláskor is fontos!!! szempont volt), nem megerősítő a gyaloglás, még akkor sem, ha sietni kell, vagy éppen jégeső, szél-, vagy hóvihár van.

A férjem munkába robogóval jár, télen pedig szintén gyalog. Kisebb bevásárlásokat és pecázást is robogóval intézi.

Én vagy gyalog, vagy biciklivel közlekedek, mivel nincs időm külön sportolni, ez számomra a napi testmozgást is jelenti.

Ami az előnye a gyalog járásnak

Friss levegőn vagyunk, megvan a napi kardio-edzés séta formájában, hazafelé a gyerekek kimosogják magukat, kifáradnak kicsit, utána jobban esik lerogyni az íróasztal elé, és nekiállni a maradék házinak. (főleg, mivel közben a testük pihen, csak az agyuk dolgozik :)))

Nem szennyezzük a környezetet kipufogógázzal.

Amíg sétálunk, nem kell a forgalomra figyelni, hanem nyugodtan tudunk egymással beszélgetni, a gyerekek el tudják mesélni a napi történéseket, meg tudjuk beszélni, a hét programjait, mikor írnak dogát, mikor felelnek; milyen számítógépes játékkal szeretnének játszani, ha kész a lecke, szobájuk rendbe (mivel ez a két feltétel igen ritkán teljesül, keveset számítógépeznek);

A beszélgetések szempontjából fontosak a séták, mivel otthon egyből várnak az egyéb teendők: fiúknak tanulás, nekem házimunka, így már nincs idő beszélgetni, mindenki egyből beleveti magát az otthoni munkákba.

Séta közben tudunk egymásra figyelni, meghallgatni egymást, nem kell másra figyelni, hanem tudunk tényleg, tartalmasan együtt lenni.

A Gál-Pusztai család

hová, mivel, miért és milyen gyakran közlekednek

- az óvodába szinte kivétel nélkül gyalog megyünk, mivel közel van, naponta kétszer hétköznapokon. Úgy érezzük fontos ez a kis együtt töltött idő, segít rákészülni az óvodára, nem csak autóba be, autóból ki, és futás!
- a balett órákra autóval viszi a Nagyi a nagyobbik gyereket, mivel messze van. Ez hetente kétszer van. Egy ismerős kislányt is szállít odafele, visszafelé a kislány anyukája hozza mindkét gyereket.
- a közösségi kertbe autóval megyünk hetente kb. kétszer, mert messze van és vinni kell a szerszámokat, amik nem férnek el a biciklin.
- a könyvtárba is autóval megyünk az óvodából elszállítással egybekötve, havonta egyszer. A különböző kölcsönzési időket már összehangoltuk, hogy ne kelljen havonta többször menni.
- bankba és postára is autóval megyünk, ha nem tudjuk online elintézni az ügyeket. Ezt mindig vásárlással kötjük össze, havonta kb. egyszer.
- a temetőbe is autóval járunk, havonta egyszer kb.
- az Ökokörre a kisebbik gyerekekkel gyalog vagy ha messzebb van autóval megyek, hetente egyszer.
- Apa dolgozni Budára autóval jár, mivel messze van, drága a tömegközlekedés és hosszú a várakozási idő, hétköznapokon minden nap, néha szombaton is, kb. havonta egyszer
- a Nagyszülők meglátogatása Kispesten autóval kényelmesebb, kb. havonta egyszer
- a hétvégi ház felkeresése kb. 50 km-re autóval, mert kényelmesebb és mert szállítani kell a gyerekek többnapos holmiját is
- a Duna-partra is általában autóval megyünk, mert kényelmesebb, és mert a nagyobbik gyerek még nem biciklizik biztonságosan, de már nem fér el a biciklis ülésben, kb. havonta 2-3-szor
- a nagybevásárlást is autóval intézzük, mert haza kell hozni a vásároltakat, hetente egyszer
- a kisbevásárlásokat gyalog, mert közel van és nem kell sok mindent cipelni vagy ha igen, akkor többszörre vesszük meg és hozzuk haza

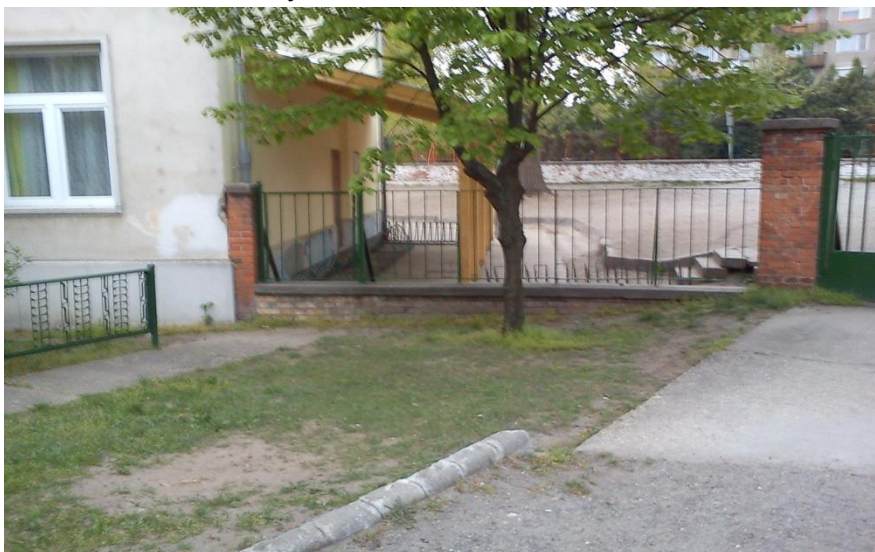
milyen környezetbarátabb, energiatakarékosabb megoldások lennének lehetségesek

- közösségi kertbe buszozás vagy biciklizés, (utóbbi ha csak a kisebbik gyerekekkel megyek vagy ha a nagyobbik megtanul addig jobban biciklizni) mert hétvégén építünk egy szerszámtárolót is, úgyhogy a szerszámokat nem kell majd cipelni
- könyvtárba gyalog megyünk vagy biciklivel most már, hogy tovább van világos, ez könnyebb lesz
- temetőbe busszal megyünk
- Ökokörre mindig gyalog vagy ha messzebb van éppen, akkor biciklivel/busszal megyünk
- Apa dolgozni vonattal és tömegközlekedéssel jár (a 4-es metró meggyorsítja remélhetőleg)
- a Nagyszülők meglátogatása vonattal és tömegközlekedéssel, ami családi programnak is jó, a kisebbik gyerek alhat útközben így is a hordozókendőben
- ha rövid időre megyünk a hétvégi házba, akkor vonattal megyünk, főleg nyáron, amikor majd kevesebb ruha szükséges
- a nagybevásárlás az utcában lakókkal összeszervezve is történhet

A Zachár család

Először is szerencsénk van, hogy a két kisebb gyermekünk még Dunakeszire jár suliba, én szintén helyben dolgozom. A két nagy gyermek tömegközlekedéssel oldja meg az iskolába járást. A fő autós nálunk a férjem, neki a munkaeszköze az autó, de ha teheti és nem kell fuvarozni, akkor inkább motorral jár.

Mint említettem a két kisebb gyermek helyben jár iskolába, ezért többnyire kerékpárral közlekedik, szerencsére az iskolában megoldott a tárolás, fedett helyen vannak a biciklik elhelyezve.

A munkahelyemre mindig (kivéve ha szakadó hó, illetve az eső és orkán erejű szél van) kerékpárral közlekedek. A tapasztalatom nem mindig pozitív, sem az autósokkal, sem a kerékpársávval kapcsolatban.

Sok helyen nyílt kerékpársáv van, ami sokszor a bizonytalanul tekerő gyermek számára okozhat veszélyes helyzeteket. Dunakeszin a főúton „alakítottak” ki kerékpársávot, de ide nem engedem ki a gyerekeimet, mert már okozott sokszor problémát, hogy az autók ráhajtanak erre a sávra, úgy hogy nem néznek körül, hogy van-e rajta biciklis. Elég szemetes, üvegszilánkos szokott lenni ez a sáv, úgyhogy én is csak minimális távolságon közlekedek rajta.

Egyébként Dunakeszi több pontján helyeztek ki bicikli „rögzítésre” szolgáló helyeket.

Amikor autóba „kényszerülök”, mivel a gyerekeket viszem zeneiskolába, akkor a 1-2 szülővel megbeszéltük, hogy elviszem a gyerekeiket és haza is hozom őket, így már két autóval kevesebb szennyezés lesz a levegőben. Az órákat is úgy osztottam be, hogy egy nap letudjuk a hangszeres oktatást és a szolfézs órát is. Ezt őszintén megvallva, nem csak a környezettudatosság miatt, hanem az üzemanyag magas árának köszönhetően is alakítottam így.

Szerencsére a környezetünkben, akik látják a gyerekeinket és engem, hogy kerékpárral járunk iskolába, munkahelyre, ők is kedvet kaptak, hogy az autót letegyék és kerékpározzanak. Legutóbb két kollégám is „ráállt” a kerékpáros

munkába járásra. Gondoltuk benevezünk idén csapatként a Bringázz a munkába kampányba, mert eddig csak egyéniben neveztem.

